

SZATYÓ.

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

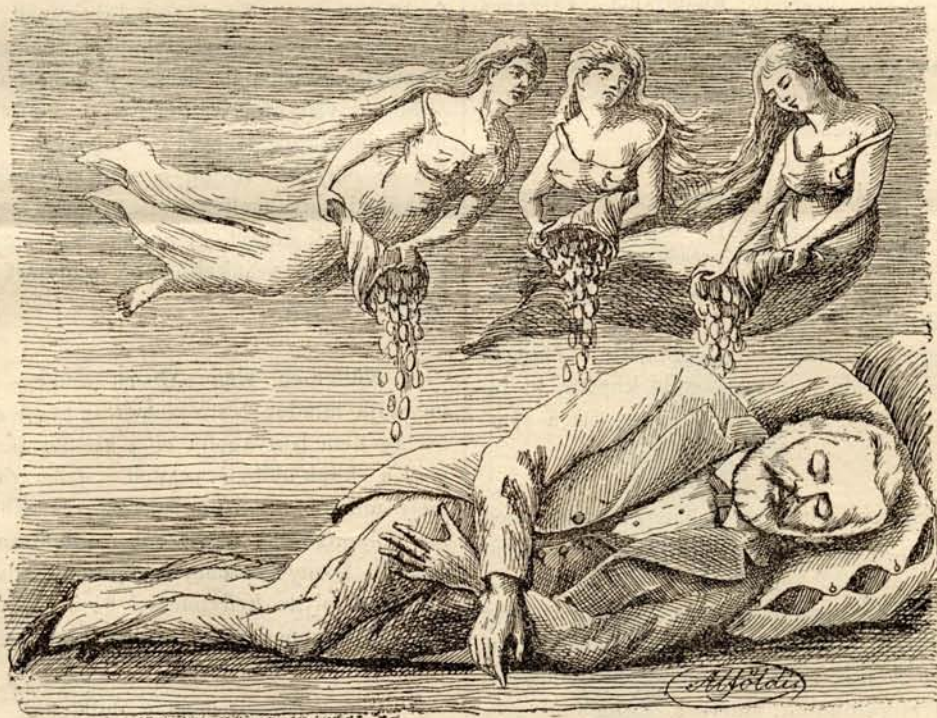
Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 forint. Félévre 2 forint 50 kr.
Negyedévre 1 forint 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és Jäger Nándor
úr könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. tized 271. szám,
hová a lap szellemi részét illető
kéziratok is czimzendők.

A mi nagyjaink.

Knaus bácsi.

(Képünkhez.)

Nem az a Knaus bácsi, akinek barátságos, nyájas mosolyát mindnyájan olyan jól ismerjük és aki ezzel a mosolyával mindenütt, ahol csak megjelen, derűt, kedélyes meleget áraszt és megnyer magának mindenkit, hanem az, akit a Plohn Illés büvös üveglencséje évekkal ezelőtt rögzített az üveglemezre és onnan a fehérynés papirosra, akinek vonásai tehát merevekké váltak a fényképész szigorú zsarnokoskodása folytán, a fejtartó vas kényelmetlen behatása alatt.

*

Pedig, akik ismerjük Knaus bácsit, el se hinnék, hogy legyen valami, ami az ő kedélyét megtöri. Ősz haj, örökifju kedélyvel; roskatag járás tetterővel; egy egész élet tapasztalata, gyermeteg bizalommal mindenki iránt, párosul Knaus bácsiban és teszi őt kedvelté mindazok előtt, kik vele valaha érintkeztek.

*

S hogy ez így van: szinte csudálni való! Mert Knaus bácsi: agglegény, kik az ő korában rendszerint már pedánsak, szeszélyesek, kötekedők szoktak lenni; nyúgei másoknak és önmaguknak. Mindebből pedig ő nála semmi sincs meg s az egyedüli, miről az agglegényre ismerni benne: hogy kiváló előszeretettel kutatta ki lakásául az — „*agglegények házá*”, ott a sétatéren.

*

Hogy Knaus bácsi miért nem nősült meg soha? — Bajos volna megfelelni e kérdésre, annál bajosabb, ha tudjuk, hogy még most is kiválóan tisztelője a „szép nemnek”, öltözködjék az bár divatos selyemruhákba, vagy egyszerű kartonrokolyába. Sőt rossz nyelvek nem egy bizalmasabb viszonyáról is suttognak, melyek zajtalanul szövődtek bele a kedélyes jó Knaus bácsi ifjabb éveibe. Talán most is e gyöngéd viszonyok édes emléke ujul fel olykor elméjében s az árasztja ajkára, arcára a boldog emberek mosolyát.

*

Lehet, hogy így van. De sokkal valószínűbb, hogy a derűtötte főnek, ifju sziv tüzesen keringő

vére nyújtja a tápot. Én legalább hajlandóbb vagyok ez utóbbit hinni, kivált mikor látom, hogy — úgy hetivásárok alkalmával — miként köti össze a jót a kellemessel és vásárolja be gyümölcs szükségletét, különös előszeretettel, a csinosabb és szemrevalóbb árusnőknél. Szeme kedvtelve tévedez ilyenkor, hol az árusnő pirospozsgás, egészségétől duzzadó arcán, hol meg a zamatos gyümölcsön s bizony azt hiszem, hogy mikor kiváló gurmanderiával neki ül agglegényi hajlékában a gyümölcsös tálnak, ifju képzelme még akkor is eléje varázsolja a csinos árusnő arcát, alakját s ilyenkor az öreg ur nyelvvel egyet csettentvén, kétszeresen izlik neki a zamatos gyümölcs.

*

Hja! tempora mutantur! Azelőtt talán megfordítva volt, s ha a szép leány volt előtte, jutott eszébe az izletes gyümölcs, s akkor is csak összehasonlításképpen vagy a szerelmesek azon általános vágyakozásainál fogva, amelylyel szeretnék, imádatuk tárgyát — legalább a szerelmükkel — elnyelni. Akkor a szem gyönyörködött és nélkülözhetett mellette a gyomor. — Ma már Knaus bácsi előnyt ad annak, hogy gyönyörködjék a gyomor inkább, ha mindjárt nélkülözni kénytelen is a szem.

*

Különben Knaus bácsi gondos ember, ki megadja minden testrészenek az őt megillető részt és így nem hanyagolja el a szemet sem. Tanuság reá a köpködőbeli reggeli „*dolce far niente*”, mely minden reggelét fűszerezi, és azok a czéltalan bolyongások, miket hol magánosan, hol meg tisztelői környezetében, különösen hetivásárok alkalmával olyan kedvteléssel üz s a melyeknél bőven kijut szemeinek a maguk osztályrésze.

*

Vénus istennő mellett különben Knaus bácsi még egygyel kaczerkodik és ez: Fortuna. Pedig hát akit kegyel az egyik — azt mondják — annak rendszerint nem barátja a más. Hanem Knaus bácsi kijátsza a két szeszélyes istennőt — legalább álmában. Ugy tesz, hogy olyaténkép álmódja Fortunát, mintha csak három észbontó, szivmelengető grácia volna, kik a bőség szarujá-

ból kincseikkel elárasztják s mikor aztán álmából felébred, mélyen sóhajt fel: óh, én istenem! miért, hogy csak álom volt és nem való? Hogy melyiket szeretete volna inkább valónak: a 3 gráciát é, vagy a bőségszaru kincseit — ennek kitálálását Knausz bácsi rendszerint az ur istenre bizza.

*

Hanem csak akkor, mikor álmról van szó. Valójában, ugy hiszem, hogy Knaus bácsi is a cigánnyal tart, aki mikor éhezett és fázott, legjobban szeretett volna szalonnát piritani. Annival inkább, mert ha nem nősült is meg soha, de azért bizonyosan igen jól tudja, hogy a mai korban egy grácia eltartásához is meglehetősen kell a bőségszaru, hát még *hároméhoz?*

*

Vagy talán épp azért nem nősült, mert azt olyan jól tudta s mindig várta az egyik istennő, a szeszélyesebbik, adományát, hogy aztán annak révén egy gráciát bilincselhessen magához? Akármint volt, Lem kutatom, de szívből kívánom Knaus bácsinak: tartsák meg őt az istenek kiváló kegyükben ezutánra is, hogy ajkáról soha el ne tűnjék a meglegedés derült mosolya s ha már Hymen nem füzte lánczára, legalább álmotdasson vele Fortuna már egyszer három igazándi biztos numerust.

Plutó.

Tanév elején.

*Apák, anyák összeülnek,
Hogy im az ősz itt van;
Fiskális legyen-e fiuk?
Tanuljon-e hittant,
Hogy pap legyen majd belőle?
Vagy doktor, vagy földmérője?
Mindezt most hányják vetik meg
A tanévek elején,
De fukat nem kérdik meg:
Tud-e valamit, szegény!
Ugyan mért is kérdenék azt,
Hisz öv ék a gyermek!
Zsenge kora óta tudják:
Tudományra termelt!*

*Legyen bár pap vagy fiskális,
Orvos, mérnök, generális:
Helyét mindenütt betölti
Az már egyszer szent igaz!
S pár szekundácskát kapott bár
. . . , A tanár okozta azt.**

*S megy a gyermek iskolába,
Azaz: hogy csak mellé — —
Legalább jó része így tesz,
Mert hisz: lelegelni
A tudományt mind, ha járna
Szorgalmasan iskolába —
Olyat pedig nem kívánhat
Tőle szülő, sem tanár . . .
S iskoláit ha elhagyta:
Lesz belőle — proletár!*

Mephistó.

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

— Nü, haszt do nischt geséhn! Sa se nem látam még edj ojan esoda jerek, mint omijen van o kis Frankl. Udj kiszámal mindent edj minotun alat a fejbül, hojd szinte djönürüsüg. Csak vadjok rá arra szürnen kíváncsi, hojd ki thodna e számitoni aztot, hányszor boktatja még meg o mienk küzjölés o tanács inditványát.

— Udj hallak, hojd o mienk hitküzség, mast mikar elbacsátolt edj tanitónü, akorja o mégmaradt edj tanitónüt terhelni háram asztáj thonitásával vele, mert látat, hojd ez nadjon megtelelt eddig

oz üvé hivatásnak. Jotja nekem errül vult az esziba az o fovaros, oki mindég ütött csak aztot a lovát, amejik luzta a nélkül is o legjoban.

— Rappant nadj izgolamba thonalok a Khobi Zitterbarth, oki van edj atjafijerek én thülem. — Nü, mi ötötte hazzád, the Khobi, hojd, ud vadj egészen kifarditva magadbul, kérdek ütet. „Mbah! mandja ti erre rá, hojd ne lennék én kifarditva, mikar „Hóttmezü“ *mán két héttül uta senem garambáskodja* senkivel nem.“

Garantirozott hírek.

— Nagy zongoratanár mult szombati hangversenye minden tekintetben fényesen sikerült, s az anyagi eredmény különösen minden várakozáson felül ütött ki, amennyiben a jótékony czélnak: az állandó műkedvelői társulatnak, a hangverseny 56 frt — deficitet jövedelmezett.

— A csodagyerek, a kis Frankl, aki két napon át bámultatta ritka képességét városunkban, Kérdő Márton bátyánk kértére kiszámította, hogy hány liter víz fog még haszontalanba lefolyni az új ártézi kútnál, addig amíg a közgyűlés bölcsesége jónak látja a fölös vizet közfürdőben értékesíteni. Ugyancsak ő számította ki azt is, hogy 20 év multán mennyire fognak növekedni a kamatok kamataival együtt a Papné asszony milliói.

— Főtiszt. Bernátsky ur, az új plebános, f. hó 6-án városunkba érkezvén, a vasutnál az összes hitfelekezetek lelkészei testületileg üdvözltek, hogy már fogadtatásánál demonstrálják a városunkban minden szakmában divó collegiális jó egyetértést.

— Az állandó műkedvelői társulat szombat esti első előadása színültig megtöltötte a „Sasbeli“ nagytermet, mert a „Gyöngéd rokonok“-hoz az összes gyöngéd rokonok eljöttek most az első előadásra, már csak azért is, hogy alkalmuk legyen szereplő rokonaik felett néhány napig gyöngéden pletykálni.

— A lóverseny iránt általános az érdeklődés irányadó körökben s nagy fogadások történeke arra: ki előzi majd meg a másikat egy — lóhosszal?

— Pulszky Ferencz a nemzeti muzeum világhírű igazgatója, mikor lapunk mult számában az ásatag szobor rajzát meglátta, azonnal levelet intézett szerkesztőségünkhöz, megtudakozandó a régész nevét, ki a szobrot feltalálta, mert, mint a tudós igazgató írja: szeretné annak legalább

gipszutatánzatát a nemzeti muzeum számára megszerezni.

— A Petőfi-társaság tagjai hírét bevén annak a fényes fogadtatásnak, melyet hatóságunk rendez tiszteletükre, a csuci nádasban tartandó béka-vadászatra már tressiroztatják a gólyákat, sőt ez alkalommal magának Petőfinek híres „Gölyáját“ is lehozzák, mely nálunk békát ugyan eleget, de vajmi kevés poézist talál.

— A tanév beálltának öröme a collegiumtéri kofaasszonyságok fényes bankettet rendeztek, melyen az összes Potyándiakat megvendégelték éretlen dinnyével s más ilyen éretlen lucullusi eledelekkel, miért is az egészségügyi bizottság jegyzökönyvi köszönetet szavazott nevezett asszonyságoknak, minthogy — ha a gyümölcsök ily módon el nem pusztítatnak, kénytelen lett volna azokat — konfiskálni.

— A városi kapitányság a nagy — vasgáliczczal való fertőtlenítés alkalmával megvasgálicczoltatta a „Hódmezővásárhelyt“ is, csakis innen magyarázható, hogy nevezett lap most purifikálva van a gorombaságoktól.

— A legközelebbi városi közgyűlésen, Csáky bátyánk indítványára el fogják határozni, hogy ezentul a holdvilág ne süssön minden utcára, mert hiába: a holdvilággal is pórolni köll, egyszer majd csak az is elfogy, ha sokat használjuk.

— A dungóbál alkalmából:

Vásárhelyen kidobolják,
Hogy a Dungót ne danolják,
Csak azért is Dungó —
Bál lesz s mulatunk jól!

A párbajozók.

*Két ifju: mindenik hős és vitéz,
A páros bajjal szembe nézni kész,
Kihajtatott e héten a Tiszára
S egymást lelőni, a gyepen kiállta.*

*Mi volt az ok? — Csekélység, ugy beszélük;
Nem sértették az ifjak egymást vérig;
Multság közben, kis szóváltás támadt
S im . . . vért kell inni a gyep pázsitjának!*

*De nem — miért kerülne mindjárt vérbe?
Hős ifjaink a Tisza-parthoz érve
Páros viaskodásra nem találnak,
Mert férfi mind s nyoma sehol a — párnak.*

*De, mert hogy már lejöttek a Tiszára:
Hős ifjaink, egymással szembeszállva,
Husz lépésről püstolyt sütöttek légbe
S a becsületnek így elég volt téve.*

Bunkó.

Az ovodából.

Megtörtént események. — Elárulta: **Parányi.**

Károlyka: Ovodász bácsi télem!

Ovodás: Ejnye, kis gaz élösdije, mi bajod megint?

Károlyka: (megszeppenve) Jaj, ha id lám tiát az ovodász bácsi, attól nem isz melet szólani. Pedid nadon szelettem vóna tudni, mi az a női proletál?

Ovodás: (nyájasan) Vagy ugy! No hát, a női proletár minden olyan leány vagy asszony, a ki magát a gyermekkertészethen kiképezi és elég vakmerő nekünk konkurencziát nyújtani.

Károlyka: Hát, udan télem édesz ovodász bácsi, czat azt leden méd szivesz medmondani, hod mi az a leflatszjó?

Ovodás: A reflexio — — az, hát, no, az egy olyan sületlenség, a mi a „Hódmezőre” veti az árnyékát.

Egy leendő vácsi fogoly leendő naplója.

Irja: **Papra morgó.**

Deczember 18.

No, már az a bor, amit tegnap kaptam az ebédemhez, még sem volt igazi hegyaljai, nem volt elég tüzes. Hej! félnek a *tüztől* ott azon a józan párton! akár az ördög a tömjéntül. . . Milyen mártýriumság ez itt! Hogy mutathatnék nekik csak egyszer életemben is — *sód lovat*. . .

Deczember 20.

Milyen fátom! Tegnap csak 10 cigaretlit szihattam el, azt mondta a porkoláb, hogy gyakorlatlan dohányosnak az is sok, még majd megfekszi a gyomromat, aztán eltalálók menni Breszlauba. Azt se tudom hol van ez az *ország*. Hogy vigyáznak az egészségemre! Átkozott p. . . ja! ezt is miattad kell szenvednem!

Deczember 22.

Hej! hát mikor élvezhetem már egyszer egészen az arany szabadságot! Ma már megint csak reggeltől délig, meg ebéd utántól este 8 óráig engedték meg, hogy a vár udvaron sétálgathassak. A napnak hátralevő részit kénytelen voltam unalmas semmit tevással eltölteni, a szobámban díványra heverészve. Aztán még könyveket is adtak be a szobámba. Mit csinálók én a könyvvel, ha nem a „*Papok tükre?*” Hogy lapittanám meg valami jó mogyoró hajjal a tükörjüket!

Deczember 24.

Szent Karácsony előestéje! Hej, még is csak rab élet a rab élet! Ihol ni, most is mézes mákos csikot, meg fonatosat, meg cigány pecsenyét küldenek be vacsorára, jó féle somlaival. Erővel beteggé teszik az embert evvel az eszem-izommal. De ha így jól tartanak, hogy beszélhetek én majd, ha haza kerülök a vácsi mártýriumságrul?

EPIGRAMMÁK.

(Mirza Saffi.)

Ki óvatos volt teljes életében,
Nyugodtan folyt le ifju s agg kora
S panaszra ajka meg nem nyilt soha:
Az nem volt *dőre* — ám de *bölcs* se éppen.

Nem áll: hogy mindig bölcs nagyon,
Kit legtöbb évnek terhe nyom —
Ki bár sok but-bajt szenvedett,
A legrosszabb ember lehet.

Találgatók kérdések.

*Miért örül úgy Kovács Jóska a Karancsi-féle sajtópörnek?

Verte: Mert szeretne már Vácra visszajönni.

*Hány embert tesznek ki Draskóczy és Karancsi, ha egymás mellé állnak?

V: Tízet.

*Mit nem tud kiszámítani a kis Frankl?

V: A jövő évi tisztujtás esélyeit.

*Hol található fel legbiztosabban az ovodába járó 130 gyermek?

V: Az ovodabeli nagykönyvben.

*Mi szünteti be a Bauer-féle gőzfürdőt?

V: A vizbőség.

*Kik zavarják Vásárhelyen a papok álmát?

V: Az unitáriusok.

*Mihez szól majd először Gosztonyi az országgyűlésen?

V: A tárgyhöz.

*Miért nem jön el hozzánk a Tóth Béla szintársulata?

V: Mert „itt nincsen számára hely!”

Érzékeny tulvilági találkozás.

Félkezű Pista szelleme, amint kiröppent az ő mulékony földi táskájából, egyenest a menyekbe repülvén, legelsőbben is Magyar János néhai földi subiczkgyáros szellemébe ütközik, amely, saját gyártmányu menyei subiczkjával épen a szent Péter diszesizmáját fénymázolta.

M. J.: Szerbusz Pista! Hát csak téged is bérükoltattak az felső regementbe.

F. P.: Be ám, de magam is kívánkoztam. Hogy közelebb legyek és ne kölljön olyan nagy utat tőnni, föl is hurezőkódtam előre a „Sas” padlására.

M. J.: No már onnét csakugyan közelebb voltál mint én, az én földi szállásomban. De mond csak: ki ült ott lent az én örökömben?

F. P.: Ki? Hát nem tudod? A „Hódmezőök.”

M. J.: Menybéli atyám! Jajjj! hová köll lönnöm! Hátük vötték át a subiczkgyáromat?

F. P.: Ük ám. Kiliczitálták belőle azt az ánglius konkoreziumot, a melyik először mögvötte.

M. J.: Hát aztán, te Pista! minek azoknak az a subiczkgyár?

F. P.: Minek? Hát, komám, amig te lent jártál, neked minek vót. Ott jártad vele a bolondját az utczákon, aztán mindenkire ráakartad sózni a subiczkodat, hogy milyen fényes lesz atul a czipellő. No, hát, most meg ők járnak vele a bolondját, és rá akarják kenni mindönkire a subiczkjukat, hogy feketé legyen tüle.

Adomák.

Rochester gróf, kit vigsága és találó élceze egyaránt kedveltté és ismertté tett, egyszer vig czimborák társaságában sétálva, korának legnagyobb matematikusával: dr. Barronával találkozott.

— Doktor, szólítá meg a gróf a tudóst. Szolgája vagyok egész a föld sulypontjáig.

— S én, gróf uram, az öné egész a föld sarkakig; felelt a tudós.

— Isten önnel doktor, bucsuzott el a gróf; legyen meggyőződve, hogy barátja maradok egész a pokol fenekéig.

— Isten önnel milord, vágott vissza a tudós. Engedje meg, hogy önt ott hagyjam.

Egy igen előkelő állásu, de zsigori ur anynyira vitte e rut szokását, hogy szolgálának egyenruhái is kopottak, sőt rongyosak voltak, amiért egy közelében lakó lábtyüművész nem egyszer jót is kaczagott a szolgálak fölött, kik ezért végre bepanaszolták uruknál.

Az előkelő ur maga elé hivatja a czipészt és megfeddi.

— De hisz ez rut ráfogás, kegyelmes uram, védekezik a mester. Hiszen csak tudom milyen tisztelettel tartozom kegyelmességednek.

— De embereim azt mondják, hogy mindig kacszagsz, ha egyenruhájukat látod.

— Ez igaz, kegyelmes uram, volt a mester politikus válasza. De én csak a lyukakat kacszagom ki, ahol pedig lyuk van, ott nincs egyenruha.

Egy éltes gazdag asszony, elhalálozásakor egy szép földbirtokot hagyományozott egy illemes fiatal embernek. A törvényes örökös, egy ifjú szép nő azonban megtámadta a végrendelet pontját s mikor a bíróság a birtokot még is az ifjunak ítélte oda, így szólott hozzá: „Nos uram! ezt a birtokot *meglehető olcsón szerezte* ön meg.“

— Asszonyom, felelt ez udvariasan; én *ugyanazon az áron átengedem azt önnek.*

Meghívás congressusra.

Nagyhatalmu közönség!

Hódító seregeink immáron negyed év óta pusztítván a nevetségesek birodalmát, idején való, hogy újabb congressusra gyűljenek be a nagyhatmak, megállapítandó az ezután történetet.

Az új congressus Vidámság birodalmunk fő- és székvárosában: Viczmádon tartatik és összeül a folyó év szeptember hó 1-én.

Az első Nagyhatalom te vagy oh, közönség; ezt elismeri rólad még a dadó is, untalan hivatkozván reád.

A congressus költségei, az egész negyedévi ülés szakra, minden résztvevőnél csak 125 krajczárt tesznek ki, biztosíts hát magadnak minél több ülést és voksot ez új ülésszakban, hogy minél többet kacszaghas!

Kihez egyébiránt legfelsőbb kedélyünkkel vagyunk.

Viczmád birodalmi fő- és székvárosunkban 1884. suhogó hó 25-én.

ellenjegyezte

I. Mephistó.

Fodor dadóministrans.

Előfizethetni a „**Suhogóra**“ a lap kihordómál, továbbá a kiadóhivatalban II. tized 271. szám és Jäger Nándor ur könyv-kereskedésében.

Szept.—novemberi évnegyedre . . . 1 frt 25.

Szept.—decemberi 4 hóra . . . 1 frt 70.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

Árjegyzék-kivonat

KÁNITZER REZSŐ

fűszer-üzletéből.

Elsőrendű cukor kilónkint	— frt 43 kr.	Arabiai mokka kávé kilónkint	1 frt 90 kr.
Másodrendű „	— „ 42 „	Rio kávé	1 „ 40 „
Vágott cukor 5 kiló vételnél	— „ 44 „	Darált kávé „	1 „ 80 „
„ „ kilónkint	— „ 45 „	Pörkölt gyöngy kávé „	1 „ 85 „
Legfinomabb cuba kávé kilónkint	1 „ 80 „	„ cuba „	1 „ 80 „
Másodrendű „	1 „ 75 „	Magyarati bor literenkint	— „ 30 „
Legfinomabb gyöngy kávé kilónkint	1 „ 80 „	„ „ kitűnő erős, literenkint	— „ 40 „
Másodrendű „	1 „ 75 „	Veres bor asztali „	— „ 40 „
Arany jáva kávé kilónkint	1 „ 80 „		

Továbbá mindennemű fűszer, pecsenye- és veresborok a legolcsóbb árban.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a t. temetkezőket azon **ujabb intézkedéséről** tudósítani, hogy helyben, a **szentesi-utca 4-ik szám alatti**, a m. kir. adóhivatallal szemben, saját házámban levő

első h.-m.-vásárhelyi

temetkezési fővállalatomat

valamint a **Dósits-féle ház** sarkán levő nagypiaczteri **temetkezési fiókraktáramat** úgy rendeztem be, hogy esetleges vásárlásaikat, a temetkezési társulatok bizottsága által helybenhagyott és elfogadott, **7 osztályba sorozott árjegyzék** szerint eszközölhessék. Az említett 7 osztályba sorozott részletes **rendkívüli árjegyzéket**, melynek hiteles másolata a temetkezési társulatok állandó bizottságának birtokában van, úgy temetkezési fővállalatomban (szentesi-utca 4-ik szám), valamint fiókraktáramban (nagypiacz-tér, Dósits-ház sarokhelyisége) minden bevásárló megtekintheti és tájékozásképen összes temetkezési cikkeimet beható vizsgálat alá veheti. Vizsgálata eredménye bizonynyal az lesz, hogy nálam minden e szakmába vágó cikk finomságra, izlésségre, kiállításra, értékességre és egyáltalán jóságra nézve, hasonlíthatlanul olcsóbb és kitünőbb mint bárhol.

Ez állításom igazolására szolgáljon az alábbi oklevél, melylyel a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezetének állandó bizottsága a f. 1884 ik évi április hó 6-án kiténtetett.

Ezen **rendkívüli árjegyzék** közrebocsátása folytán szabad legyen remélnem, hogy a temetkezésre bevásárlók, saját érdekükben is, vállalatomat továbbra is felkarolják.

Máradtam kiváló tisztelettel:

KISS BERTALAN

az első h.-m.-vásárhelyi temetkezési vállalatok tulajdonosa.

Szentesi utca 4. sz., a m. kir. adóhivatallal szemben, hol temetkezési cikkek az **éj bármely órájában** is kaphatók
23. áll. biz.

1884. szám.

T. cz. Kiss Bertalan urnak, a h.-m.-vásárhelyi 1-ső temetkezési vállalat tulajdonosának, szentesi-utca 4-ik szám, helyben. Van szerencsénk önt értesíteni, hogy a h.-m.-vásárhelyi temetkezési társulatok szövetkezte az ön ajánlatát azon alapon, hogy az ön temetkezési cikkei az összes ajánlattevők megfelelő cikkeinél összehasonlíthatlanul jobbak, értékesebbek, izlésteljesebbek és ezek daczára az eladási árak mégis tetemesen a legkisebbek, **dicséretes osztályzattal** tüntette ki s egyszersmind önt a temetkezési társulatok szövetkezetének egyedüli szállító-jának megválasztotta. — Kelt H.-M.-Vásárhelyen, a temetkezési társulatok szövetkezte állandó bizottságának 1884. évi április 6-án tartott üléséből. **Nagy Tamás** áll. biz. elnök, **Hoffer Imre** áll. biz. jegyző, **Asztalos Sándor**, **Borsi Géza**, **Asztalos János** áll. biz. tagok.

Dr. Sivulszky mosdóvize.

Teljes ártalmatlanság mellett a legjobb szer szeplő, májfoltok és az arczbőr minden tisztátlanságai ellen. Egy palack ára 60 kr.

Dr. RICHTER cs. k. udvari fogorvos
MEUTHIN FOGPORA

A legjobb szer a fogak és foghús ápolására. — Egy doboz ára 40 kr. Kapható:

Bánfalvi Lajos gyógyszer-tárában.

1—21

Tabán, II. tized 271. szám.